

Goede Vrijdagviering

7 april 2023

Don Boscoparochie Kessel-Lo

Voorganger: Chris

Lector: Agnes

Zang: Majo

Orgel: Herman

Welkom :Chris

Goede avond iedereen. Bedankt om erbij te zijn, om stil te staan bij de herdenking van het overlijden van Jezus.

Laten wij in dit avonduur van Goede Vrijdag tot stilte en bezinning komen.

We bidden samen:

Gezegend het kwijnende licht van deze donkere avond.

Gezegend ieder woord dat kracht geeft en bezielt.

Gezegend ieder van u; om wie je bent,

om wat ons samenbrengt,

in naam van wie wij noemen:

Vader, moeder, Zoon en Geest.

We zingen deze viering in met het

lied: De nacht loopt ten einde (ZJ 115)

Opening: Chris

Gedicht: Even stilstaan (Kris Gelaude)

Dit is de avond van de weemoed
Om al het goede dat geen kansen krijgt.
De droom van de menswording geminacht.
De bloesem en de groene twijgen
In hun onschuld geen levensdag gegund.
Dit is de avond van de liefde die geen woorden vindt.
Zij die in dienstbaarheid alleen maar
Machteloos kan waken en nabij blijven.
Dit is de avond van de grote stilte,
Waarin de hemel schreit
Over het duizendvoudig onrecht.
En waarin God, eeuwige lotgenoot,
Iedere mens die rouwt lijdt
Omarmt met sprakeloos erbarmen.

Lichtritus: Chris

Laten we hoop tonen door het licht van de Paaskaars aan te steken en onder dat licht met elkaar stil te staan bij elk lijden in deze wereld en onze omgeving.

Lector Agnes:

Dit ene weten wij
en aan dit een houden wij ons vast
in de duistere uren:
er is een woord
dat eeuwiglijk zal duren
en wie 't verstaat
die is niet meer alleen.

Chris:

En laten wij dit houvast in duistere uren hier symboliseren door ook ons eigen verstaan als een **lichtje** te laten schijnen. Je wordt uitgenodigd om een kaarsje op de tafel te zetten. Die lichtjes omringen het kruis, en versterken samen het licht dat elk van ons kan brengen.

Lector Agnes:

"Laat ons een kaarsje branden in de duisternis,
In het aangezicht van de dood, een teken van leven.
Als teken van hoop waar alles hopeloos lijkt,
Als teken van vrede in plaats van strijd.
Want het licht is sterker dan de duisternis
En de dag zal de nacht overwinnen.
Hoewel de schaduwen overal om ons heen blijven hangen,
Laten we onze gezichten naar het licht keren."

Muziek: (terwijl de kaarsjes op tafel worden gezet)

Gebed: Chris

God,
In de diepste verlatenheid
en de ontredde-
doen mensen zoals Jezus deed.
Zij roepen om U,
Gij die hun laatste stem
geworden lijkt.
Ook wij roepen tot u
omdat Gij
het enig mogelijke antwoord zijt.

Wees niet onvindbaar
in het stervensuur.
Voor niemand.
Leg uw eindeloze stilte
als een mantel om ons heen.
En laat uw naam
'Ik zal er zijn' weerklinken,
helder als een nieuwe dageraad.
Helend
voorbij elke dood of leegte.

Lied: Als alles duister is

We luisteren nu naar het lijdensverhaal van Jezus – naar het evangelie van Johannes- zoals het jaar na jaar in de christelijke traditie wordt doorverteld op de dag van Goede Vrijdag.

Lector Agnes:

Jezus gekruisigd en begraven

Zij voerden Jezus weg; 17hij droeg zelf het kruis naar de zogeheten Schedelplaats, in het Hebreeuws Golgota. 18Daar kruisigden ze hem, met twee anderen, aan weerskanten één, en Jezus in het midden. 19Pilatus had een inscriptie laten maken die op het kruis bevestigd werd. Er stond op 'Jezus uit Nazaret, koning van de Joden'. 20Het stond er in het Hebreeuws, het Latijn en het Grieks, en omdat de plek waar Jezus gekruisigd werd dicht bij de stad lag, werd deze inscriptie door veel Joden gelezen. 21De hogepriesters van de Joden zeiden tegen Pilatus: 'U moet niet "koning van de Joden" schrijven, maar "Deze man heeft beweerd: Ik ben de koning van de Joden"' 22'Wat ik geschreven heb, dat heb ik geschreven,' was het antwoord van Pilatus.

23Nadat ze Jezus gekruisigd hadden, verdeelden de soldaten zijn kleren in vieren, voor iedere soldaat een deel. Maar zijn onderkleed was in één stuk

geweven, van boven tot beneden. 24Ze zeiden tegen elkaar: 'Laten we het niet scheuren, maar laten we loten wie het hebben mag.' Zo ging in vervulling wat de Schrift zegt: 'Ze verdeelden mijn kleren onder elkaar en wierpen het lot om mijn gewaad.' Dat is wat de soldaten deden.

25Bij het kruis van Jezus stonden zijn moeder met haar zuster, Maria, de vrouw van Klopas, en Maria uit Magdala. 26Toen Jezus zijn moeder zag staan, en bij haar de leerling van wie hij veel hield, zei hij tegen zijn moeder: 'Dat is uw zoon,' 27en daarna tegen de leerling: 'Dat is je moeder.' Vanaf dat moment nam die leerling haar bij zich in huis.

Luisterlied:

Er dreven zeven witte zwanen op een meer, zo helder als 't paradijs.
Op een dag schrokken ze op, 't was een meer van tranen.
En de zeven zwanen togen op reis,
op reis om de bron van 't verdriet te vinden.
Nog nooit hadden zij iets zo bitter gesmaakt.
Ze wiekten door regen en winterwinden.
In hen was de trekvogel weer ontwaakt.

Elke zwaan trok langs één van de zeven stromen
die straalden om 't meer in een zilveren ster.
Hun vleugelslag werd elke dag wat lomer.
De wind was koud en de tocht was ver.
Maar eens werden zeven stromen beken,
en eens werden zeven beken bron.
Zo daalde elke zwaan na dagen en weken
op een plek waar 't verdriet van de wereld begon.

Er weenden zeven moeders over d' aarde.
Heel ver weende Eva om de eerste moord.
Eén weende om 't geld dat haar Judas aanvaarde
en een om haar Zoon die aan 't Kruis werd doorboord.
Aan het front viel een man, een moeder schreide.
Op een plein klonk een salvo, een moeder riep.
Eén weende om herinnering aan betere tijden
en één om haar kind dat verloren liep;

Toen zijn de zeven witte zwanen teruggekeerd, het hart vol pijn,
naar hun zilveren meer van mensentranen om er met hun zorg alleen te zijn.
En toen de mensen de zwanen zagen, *lachten ze weer en waren verdwenen.*
En niemand begreep iets van de volgende dagen
van het dreigende wassen van het meer.

Muziek: Miel Cools Tekst: Bert Broes

28 Toen wist Jezus dat alles was volbracht, en om de Schrift geheel in vervulling te laten gaan zei hij: 'Ik heb dorst.' 29 Er stond daar een vat zure wijn; ze staken er een majoraantak met een spons in en brachten die naar zijn mond. 30 Nadat Jezus ervan gedronken had zei hij: 'Het is volbracht.' Hij boog zijn hoofd en gaf de geest.

Lied: In manos tuas Pater / Taizé

De brandende Paaskaars wordt uitgeblazen...

Chris:

Laten we even in stilte zitten.

Stilte is verweven en verwant met lijden. In alle omstandigheden kent het diepste lijden ook de diepste stilte. Een ervaring waarin de lijdende zich vaak alleen in voelt. En die zelfs geliefden niet kunnen wegnemen. Er is geen enkel middel en geen enkel antwoord tegen opgewassen. Soms kunnen zij alleen maar machteloos aanwezig zijn en toekijken. Het is precies ook die kant van het lijden, daar waar men niet kan ingrijpen, die de wereld zo beangstigt. Waardoor men er zich van afwendt. Behalve wanneer het onontwijkbaar dichtbij komt.

Stilte

Op zoveel plekken hier en overal ter wereld hebben mensen dorst naar een bron van leven. Er wordt gedorst naar drinkbaar water, naar een beschermend dak boven het hoofd, naar een mens aan hun zijde, naar een veilige plek, naar een betekenisvol bestaan... Het gaat om een basis van bestaan die ontnomen wordt uit winstbejag of gulzigheid of zucht naar macht een luxe.

Lector Agnes:

In Guatemala vecht de 51-jarige Doña Irma Guinac Alvarado al meer dan vijftientig jaar tegen de manier waarop bedrijven het water uit de Pacaya-rivier opeisen en vervuilen. Overstromingen en een tropische storm zetten in 2005 haar huis onder water en vernietigden de oogst. Ze ziet elke dag hoe er in haar dorp gebrek is aan proper water waardoor mensen niet genoeg voedsel hebben, ziek worden en arm blijven. De overheid heeft geen aandacht voor hun problemen. Irma neemt daarom uit volle overtuiging deel aan het verzet. Ze blijft doorgaan tot de bedrijven stoppen met het stelen van grond en water dat de gemeenschap toebehoort en de toekomst van de kinderen garandeert.

Chris:

Ontkomen

door Ida Gerhardt (1905-1997)

Diep in de stilte binnengedaald -
zoals een vis
zoals een vis
binnen het water ademhaalt,
water dat adem en aanvang is.

Diep in de stilte - en vrij geraakt,
zoals een vis
zoals een vis
zwaarteloos vaart met vinnen en staart,
voelend wat water en koelte is.

Diep in de stilte eenkennig gewend-
zoals de vis
zoals de vis
enkel kent zijn element -
kennend de Ene die was en is.

korte duiding bij het gedicht: Chris

Johannes 20 vers 13 Dorothee Sölle

Eerste deeltje door lector Agnes

Tweede deel door Chris => telkens beginnend met 'God...'

Velen van ons zijn zo wanhopig
dat ze niets kunnen zeggen
dat ze niet kunnen klagen
ze blijven stom
hun leven lang

God alstublieft hoor hun klacht
als ze achter hun lege glas zitten
zie hun schreeuw in de nerveuze gebaren
god hoor gij wat ze niet zeggen

Lied:

Niemand leeft voor zichzelf,
Niemand sterft voor zichzelf.
Wij leven en sterven voor God onze Heer.
Aan Hem behoren wij toe.

Velen van ons zijn zo wanhopig
dat ze niet kunnen huilen
ze zijn het verleerd
hun ogen blijven droog
hun leven lang

God alstublieft zie hun droefheid
vergeef hen hun verstening
en verzamel hun ongeweerde tranen

Lied:

Niemand leeft voor zichzelf,
Niemand sterft voor zichzelf.

Wij leven en sterven voor God onze Heer.
Aan Hem behoren wij toe.

Velen van ons zijn zo wanhopig
dat ze nog nooit een engel hebben gezien
ze leven zonder dat iemand hen vraagt
vrouw waarom weent jij
ze geloven maar half wat je vertelt
en blijven alleen als ze huilen

God alstublieft stuur een engel
om te vragen waarom weent jij
stuur iemand van ons om te vragen waarom
zodat wij niet alleen blijven
bij de graven
waar onze verwachtingen begraven liggen
en leer ons klagen
en leer ons huilen
en toon ons de engelen
die al bij het graf op ons wachten

Uit 'Zeg mij de naam van je hoop' Ten Have Baarn , 1991

Lied:

Niemand leeft voor zichzelf,
Niemand sterft voor zichzelf.
Wij leven en sterven voor God onze Heer.
Aan Hem behoren wij toe.

Chris:

Waken, rechtop blijven en de weg gaan, de weg ten einde.
Medestander en tochtgenoot van allen die geen leven hebben.
Naaste en vriend van hen die het spoor bijster zijn.
En weten, geloven en hopen
Sterker dan lijden en dood
Dat leven ons is aangezegd,
Goed leven voor allen.
Overall in de natuur ontluiken bloesems, takken krijgen blaadjes.
We leggen een bloesemtak, nieuw leven, bij het kruis.
Een machteloos gebaar waarmee we het lijden erkennen
En hoop op toekomst en bevrijding uitspreken.

En we willen mensen nabij blijven,
Aanwezig zijn, kwetsbaar, het duister in.
Hiervan gaf Jezus ons de avond voor zijn lijden en sterven een teken.
Hij deelde zichzelf uit in gebroken brood.
Moge we kracht vinden om deelgenoot van noodlijdende

mensen te worden en in gemeenschap met Hem en elkaar te leven.

We zingen deze gedachten uit in
Onze Vader die in het diepste...

Zoek niet mijn graf

Vraag me niet wie ik ben en of je me gekend hebt.
De idealen die ik had, blijven ook zonder mij bestaan.
Ik ben dood, maar leef voort in de idealen die ik had.
En anderen die blijven strijden zullen nieuwe rozen doen bloeien.
Wanneer je daarover spreekt, spreek je over mij.
Zoek niet naar mijn graf, want dat zal je niet vinden.
Mijn handen zijn nu de handen van anderen die strijden.
Mijn stem roept in andere stemmen. Mijn droom leeft voort bij anderen.
En weet dat ik pas sterf als jullie de moed opgeven.
Want ieder die in de strijd valt, leeft voort in zijn volgelingen. (Gutièrres)

Lied: Wie als een God wil leven hier op aarde

Zegen

Mogen wij de stilte van deze avond in onze ziel meedragen
Moge liefde alle machteloosheid overstemmen
Moge God in lijden en dood zijn menselijk gelaat tonen
Moge hij ons zegenen en thuisbrengen, nu en in het uur van onze dood.